

Sygn. akt I ACo 84)17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SA Lucyna Świdowska-Pilis

po rozpoznaniu w dniu 20 października 2017 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela (...) Spółka Jawna z siedzibą w Ł.

przeciwko dłużnicze I. G. (uprzednie nazwisko M.)

o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego

postanawia:

oddalić wniosek.

Sygn. akt I ACo 84)17

UZASADNIENIE

Wnioskodawca – wierzyciel (...) Spółka Jawna z siedzibą w Ł. wnosila o stwierdzenie wykonalności wyroku Sądu Polubownego z dnia 17 października 2005 r., sygnatura akt 76/08/05, gdzie jako arbiter orzekal radca prawny P. B., poprzez nadanie klauzuli wykonalności na swoją rzecz oraz o zasądzenie kosztów postępowania. Wierzyciel wskazał, że nabył wierzytelność stwierdzoną wymienionym wyrokiem w drodze cesji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wyrokiem z dnia 17 października 2005 r. Sąd Polubowny w B. w osobie radcy prawnego P. B. zasądził od pozwanej I. M. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w B. kwotę 12 179,72 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 31 sierpnia 2005 r., a także kwotę 170,80 zł z tytułu kosztów postępowania.

Z akt arbitrażowych o sygn. 76/08/05, wynika, że w dniu 30 grudnia 2005 r. nadano klauzulę wykonalności powyżej opisanemu wyrokowi Sądu Polubownego, stwierdzając tym samym jego wykonalność zgodnie z ówczesnie obowiązującym art. 1214 § 2 kpc. Oznacza to, że w myśl art. 1212 kpc wyrok Sądu Polubownego z dnia 17 października 2005 r. został już wprowadzony do polskiego porządku prawnego.

Z dokumentów przedłożonych przez wnioskodawcę wynika, że na skutek przelewu wierzytelności, dokonanego w dniu 30 grudnia 2015 r. pomiędzy (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. (wcześniej działająca pod nazwą: (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością) a (...) Spółką jawną z siedzibą w Ł., wierzytelność stwierdzona wyżej wymienionym wyrokiem Sądu Polubownego z dnia 17 października 2005 r. przeszła na wnioskodawcę.

Zaszło więc przejście uprawnień po wydaniu pierwotnemu wierzycielowi tytułu wykonawczego. W takiej sytuacji, jeżeli stwierdzony w tytule egzekucyjnym obowiązek lub uprawnienie przeszły na inną osobę, co do zasady sąd nadaje

klauzulę wykonalności przeciwko lub na rzecz tej osoby w warunkach określonych w art. 788 kpc. Nie stoi temu na przeszkodzie uprzednie nadanie klauzuli wykonalności na rzecz lub przeciwko stronom wymienionym w tytule egzekucyjnym. Po przejściu uprawnień lub obowiązków stwierdzonych tytułem i nadaniu klauzuli wykonalności na rzecz lub przeciwko nabywcy, powstaje nowy tytuł wykonawczy stanowiący podstawę egzekucji przeciwko lub na rzecz nowych stron wymienionych w klauzuli wykonalności.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny zwrócił się do wnioskodawcy o sprecyzowanie swego wniosku, poprzez podanie czy domaga się stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego na rzecz wnioskodawcy, czy też nadania klauzuli wykonalności na rzecz wnioskodawcy wobec przejścia uprawnień na jego rzecz.

W odpowiedzi wnioskodawca w piśmie procesowym z dnia 31 sierpnia 2017 r. (K-33), jednoznacznie określił żądanie, wskazując że domaga się stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego w B. z 17 października 2005 r., gdzie jako arbiter orzekał radca prawny P. B.. Wnioskodawca zwrócił uwagę, że pomimo przejścia uprawnień po wydaniu takiego wyroku, nie można mu nadać klauzuli na rzecz następcy prawnego w trybie art. 788 kpc, bowiem wyrok sądu polubownego, wskutek zmiany treści art. 777 § 1 kpc, nie posiada już przymiotu tytułu egzekucyjnego.

Zważyć przyjdzie:

Po wejściu w życie ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 172, poz. 1804) wyroki sądu polubownego oraz ugody przed nim zawarte należały do grupy tytułów egzekucyjnych, gdyż były wymienione w art. 777 § 1 pkt 2 kpc. Ustawą z 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 233, poz. 1381) przepis ten został skreślony. Takie zakwalifikowanie omawianych aktów pozostawało bowiem w sprzeczności z art. 1212 § 1 kpc. W obecnym stanie prawnym zatem, nadający się do wykonania w drodze egzekucji wyrok sądu polubownego lub ugoda przed nim zawarta, nie stanowią tytułu egzekucyjnego. Zgodnie z art. 1214 kpc akty te, po stwierdzeniu ich wykonalności przez sąd państwowy, stają się tytułami wykonawczymi. Stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej, które nadają się do wykonania w drodze egzekucji odbywa się poprzez nadanie im klauzuli wykonalności (art. 1214 § 2 kpc). Wydanie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności nie oznacza jednak, że dochodzi do nadania tej klauzuli tytułowi egzekucyjnemu, co słusznie zauważa wnioskodawca.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 28 września 2016 r., III CZP 40/16 stwierdził, że postępowanie o stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody zawartej przed tym sądem, w tym także wyroku sądu polubownego wydanego w Polsce lub ugody zawartej przed tym sądem w Polsce, pełni funkcję wykraczającą poza funkcję postępowania klauzulowego, gdyż z jednej strony powoduje, że wyrok ten lub ugoda uzyskują moc prawną na równi z wyrokiem sądu państwowego lub ugody zawartej przed takim sądem (art. 1212 § 1 kpc), a z drugiej strony prowadzi do powstania tytułu wykonawczego z pominięciem "etapu" tytułu egzekucyjnego (art. 1214 § 2 zd. drugie w zw. z art. 776 zd. drugie kpc).

Stwierdzenie wykonalności na podstawie art. 1214§2 kpc stanowi więc akt jurysdykcyjny wywołujący podwójny skutek. Czynność ta oznacza przyznanie wyrokowi lub ugodzie skuteczności równej analogicznym aktom wydanym w postępowaniu przed sądem państwowym, poprzedzonej jednak kontrolą sądu czy nie zachodzą przesłanki odmowy uznania albo stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej określone w art. 1214 § 3 kpc, a ponadto powoduje powstanie tytułu wykonawczego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego złożony charakter tej czynności poddaje w wątpliwość ponowne stwierdzenie wykonalności na rzecz osoby trzeciej, na którą wierzyciel przeniósł wierzytelność już po uzyskaniu tytułu wykonawczego. Sprzeczna z wykładnią celowościową art. 1214 kpc byłaby bowiem ponowna weryfikacja przez sąd powszechny wyroku sądu polubownego, w sytuacji gdy taka ocena została już dokonana, a wyrok został wprowadzony do krajowego porządku prawnego. Dlatego też stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego poprzez nadanie klauzuli wykonalności na korzyść pierwotnego wierzyciela, wyłącza możliwość dokonania tej samej czynności na rzecz osoby trzeciej, na którą wierzyciel wymieniony w tytule wykonawczym przeniósł wierzytelność w ramach art. 1214 kpc.

Z przedstawionych względów Sąd Apelacyjny wniosek oddalił.